

«Ще під інеєм човен лежав без весла...» (1976)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Ще під інеєм човен лежав без весла,
Ще не скреснув мороз, далина не воскресла —
З того боку снігів задиміла весна,
Білим димом снігів засиніло за Десну.

Я тебе обнімав, говорив, цілував,
Цілував, говорив, обнімав — обнімаю,
Говорю і цілую — сльозою вже став
З того боку снігів, цього боку немає...

Не минайся мені. Я вже прошу судьбу.
Я вже прошу судьбу — могікан з могіканів —
Я вже човен в снігах. Я в сніги вже гребу.
Лиш Десна молода... молодесенький Канів...

1976

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/sche_pid_ineiem_choven_lezhav_bez_vesla